

За предлога-тъ.

179 — Предлога-тъ е рѣчь неизмѣняема, която употребявами да изяснимъ взаимно-то отношеніе на два думи: *вървѣж слѣдѣ вазѣ; вървѣж съ вазѣ; ще дойда при вази.* Думи-тъ *слѣдѣ, съ, при,* които показватъ отношеніе къмъ *вървѣж* и *ще дойда,* сж предлози.

180 — Дума-тъ която слѣдва предлога-тъ е негово допълненіе: *пишѣ на пріятели-тъ си: на пріятели-тъ си* е допълненіе на предлога-тъ *на.*

181 — Предлога-тъ и допълненіе то му сж сръственно-то допълненіе на дума-тъ на която ся отнесятъ: *весельѣ ся съ пріятели-тъ си: съ пріятели-тъ си* е сръственно-то допълненіе на *весельѣ ся.*

182 — Предлози-тъ сж: *съ, въ, у, о, отъ, изъ, на, надъ, объ, по, подъ, при, предъ, до, къмъ, за, задъ, безъ, възъ, слѣдъ, чрезъ, презъ.*

8.

За сѣюза-тъ.

183 — Сѣюза-тъ е рѣчь която свързва, сѣдинява една рѣчь съ една друга, едно предложеніе съ едно друго: *трѣбѣ да любимъ ученіе-то и вниманіе-то; защо-то ученіе-то ни дава ученіе, а вниманіе-то — мѣдрость.* Думи-тъ *да, и, защото* и *а* сж сѣюзи.